

Teatre

El Teatre i els dies

Per començar, el cronista us ha de confessar un cert cansament. La seva feina s'ha iniciat en dies de molt tràfec. A Granollers, aquests dies, la màquina del Teatre no para. Algun dia fins i tot fa tornos. El món teatral granollerí és un rusc d'abelles per la primavera.

Com que de rendiment parlem, cal que deixi el cansament de banda i faci la crònica o, almenys, l'inventari del teatre que s'ha fet dins el 7.^è Cicle i que encara no havia quedat registrat.

Sol, Solet...

Espectacle dels Comediants

Dia 4 de novembre, a les 5 de la tarda

L'espectacle està format per elements de procedència diversa i sempre popular: rondalles, cançons, música, gegants, cap grossos, patums i màscares.

La unió d'aquests elements es produeix gràcies a la saviesa teatral dels COMEDIANTS. L'acció teatral arriba a l'espectador per sorpresa, amb accions simultànies, jocs escènics simples. Tot el que fan servir, des de les històries fins els vestuaris, és simple. El Teatre en mans del grup té frescor i senzillesa. No ha perdut el sentit del joc ni la bona jeia de la ingenuïtat. Els infants s'hi senten bé. L'encís del teatre s'hi produeix en cada moment.

Les notes transcendents, quan n'hi ha, són introduïdes per via de la ironia i la tabola.

Els COMEDIANTS tenen una dificil habilitat: transformar els elements folklòrics en elements vius. Els seus espectacles, i el que ens ocupa especialment, fan oblidar-nos del determinisme i del fatalisme de les diades folklòriques: en els seus espectacles cada dia és festa major, cada dia és Corpus, cada dia hi ha una àvia que explica una rondalla o canta una tonada popular. Cada dia és festa.

No voldria excedir-me, però estic temptat de dir que els COMEDIANTS ens són necessaris a l'actual panorama del teatre a casa nostra. Si més no, per desintoxicar-nos.

El Dret al revés

de Serra Fontelles

Muntatge de l'Agrupació

Maragall de Sant Cugat

Estrenada el 4 de novembre 10,30 nit

L'obra de Serra i Fontelles, 7.^è Premi Ciutat de Granollers, ens ha fet pensar de manera obsessiva en la crisi del Teatre. I d'una forma especial en la creació de textos dramà-

tics. Els textos dramàtics tenen les seves pròpies exigències, diferents, sens dubte, de les de qualsevol altre gènere literari apte només per a ésser llegit.

Amb tot, **El Dret al Revés** no és del tot desapropiable. Mostra un lloable domini de l'idioma per part de l'autor. Els text està format per l'acumulació de llenguatges diversos: des de modismes de llenguatge col·loquial fins a discursos feixistes dels anys negres. És difícil aconseguir una unitat amb elements formals tan diversos: diàlegs realistes en un context de teatre de l'absurd, afegint-hi elements catalogables dins del teatre-document. I tot servit per uns personatges, que a excepció de la parella central estan molt allunyats del món real. Tots els elements que ha volgut usar l'autor són vàlids.

El que no ha resultat vàlid, creiem, és l'acumulació de tots ells en la unitat del text, ja que en tot moment dona la sensació d'haver-hi quelcom que no funciona. El llenguatge en el teatre és un mitjà mai un fi.

A més, la posta en escena va ser excessivament allargassada amb considerables trencades de ritme, la qual cosa va produir l'adormiment dels espectadors. La representació va començar a les onze de la nit i acabà a 2/4 de dues de la matinada.

El Bufó

d'Albert Vidal

Dia 11 de novembre a les 10,30 nit

Amb una setmana de coll i amb la presentació de l'espectacle d'Albert Vidal, el Cicle de Teatre esbaldeix el mal regust deixat per l'espectacle anterior.

Es innecessari remarcar la qualitat i el to directe del muntatge. Sense afegitons efectistes, sense cap mena de maquinària sofisticada, l'actor tot sol, amb el domini perfecte del seu cos, la seva veu, el seu gest, aconsegueix la comunicació amb el públic.

A la primera part de l'espectacle i per causa del to poemàtic d'OPERA aquesta comunicació podria ésser difícil i som testimonis que des d'un primer moment aquesta comunicació s'hi estableix.

L'espectacle va ser breu, només durà escassament una hora, l'encert, la precisió, la preparació i l'exigència d'Albert Vidal fan possible un gran espectacle en un temps breu, brevíssim ens semblava als espectadors.

Un actor d'aquestes característiques ens reconcilia amb el teatre. La joia, el joc, l'humor de la «Commedia de l'Arte» van ser presents a l'Envelat del Cicle.

Posats a somniar ens agradaria veure l'Albert Vidal fent un Arlechino de Goldoni.

Joan Colomé

Art

Font Díaz

i el marc dins del marc

A la sala a de la «Galeria ab» es presenta una mostra de l'obra de Font Díaz poc conegut per aquestes zones. L'abstracció que presenten les seves obres, es basa tant en la mínima presència de les formes, com en una poètica amagada. Per l'aspecte formal podríem dir que la seva obra ratlla la pintura/pintura, sense arribar a ficar-s'hi del tot. Les formes són insinuades per tímides incurcions de la llum o pel to del color. Les diferents intensitats traspassen les formes i construeixen marcs dins del propi quadre, donant una textura totalment plana i bidimensional a l'obra. I són aquestes referències, tan limitades i escasses, les que provoquen tota mena de suggerències. Els grafismes, sovint es tradueixen en raspats, guixades o lleus aparicions d'altres formes. L'obra de Font Díaz no se'n presenta totalment exterior: una gran quantitat d'energia resta amagada, no es fa explícita, no s'evidencia del tot amb les formes externes.

Manuel Clot

Telèfons d'Urgència

Polícia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Bombers	870 11 72
Parada Taxis	870 10 28
Funerària	870 00 89
Creu Roja	870 00 32
Metges d'urgències de la	
Seg. Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92

GARCIA CUEVAS

JOYERO

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2

Telèfon 870 04 85

Granollers